

[Elgaard.]

samlede Budget i 1913—14 —, saa tror jeg, man i den danske Befolkning, man høre til hvilket politisk Parti man vil, gennemgaaende vil sige, at der er i hvert Fald eet Omraade, som den danske Lovgivningsmagt ikke har forsømt, men hvor den endogsaa har løst Opgaver, der har betydet en uhyre Vækst i hele denne Afdeling af dansk Lovgivning, som nu bl. a. illustreres ved Socialministeriets høje Budget.

Derfor vil jeg gerne henstille, ikke alene til den højtærede Finansminister, men til Regeringen som Helhed: Var det nu ikke betimeligt, at man i den danske Rigsdag enedes om, at nu maa det Omraade inden for dansk Samfundslovgivning stilles i Bero, med de uhyre store Midler, som baade Stat, Kommuner, Arbejdsgivere og de forsikrede selv i Fællesskab bringer til det samlede sociale Budget! Vi burde kunne enes om, i alt Fald saa længe Tiderne er vanskelige, at nu skal Debatten i den danske Rigsdag om yderligere Foranstaltninger paa dette Omraade foreløbig være forbi.

Den næste Side af Sagen, som jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om over for den højtærede Finansminister, angaar vor Beskatning af den danske Befolkning. Vi har jo oplevet det alle sammen nogle Gange, at naar man har enedes om Lovgivningsforetagender paa det ene eller det andet Omraade, saa har disse Lovgivningsforetagender meget ofte været fulgt af nye Skattelove. Jeg retter ingen Anklage imod det ene Parti mere end mod det andet. Vi har, om ikke paa samme Tid — men det har jo været Tilfældet de fleste Gange — saa til forskellig Tid været med til at lægge forøgede Skattebyrder, baade direkte og indirekte, paa den danske Befolkning.

Mon vi ikke som modsvarende Billede af vor Stilling over for de sociale Opgaver nu kunde faa vort Lands Finansminister til at sige, at Statens forskellige Opgaver og de økonomiske Forpligtelser, som Regering og Rigsdag maa samles om, maa kunne holdes inden for den Skatteramme, de direkte og indirekte Skatter, vi har i Dag?

Jeg er overbevist om, at den danske Befolkning paa det skattemæssige Omraade føler sig usikker og har gjort det i de sidste Aaringer, fordi den ene direkte eller midlertidige eller indirekte Skat er fulgt efter den anden, midlertidige Skatter er gjort permanente, og nye midlertidige er fulgt efter, og jeg har lagt Mærke til, at den højtærede Finansminister i sit nye Finanslovsforslag beregner Forlængelse af de midlertidige Skatter for sidste Aar. Jeg tror, at det vilde

have en saare nyttig og, skal vi sige, psykologisk beroligende Virkning, hvis Finansministeren under denne Finanslovdebat kunde sige til den danske Befolkning, at Tiderne er desværre ikke til, at vi kan give Skatteløttelse, men ogsaa Regeringen er med i Bestræbelserne for at begrænse Opgavernes økonomiske Omfang til de Skattebyrder, som paa nuværende Tidspunkt paahviler Befolkningen. Jeg tror, at det vilde være af megen Betydning, være en Opmuntring, som ogsaa er værd at tage med i Betragtning, naar vi maa kræve ogsaa Befolkningens Medarbejde til Opnaaelsen af det bedst mulige Resultat.

Rahbek: I Finanslovsforslagets § 2 C. findes opført en Bevilling paa 500 000 Kr. Det er første Del af en Bevilling paa i alt 1 100 000 Kr. til Udvidelse af Kajpladsen ved Østre Forhavn og Ombygning af Søndre Forhavns Kaj i Esbjerg Havn. I Anmærkningerne til Finansloven vil ærede Medlemmer, der interesserer sig for det Forhold, finde en udmærket Redegørelse for Pengenes Anvendelse. Jeg vil gerne over for den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtale en Tak og Paaskønnelse af, at man har medtaget denne Bevilling. Det er jo den Del af det store Havneanlæg, hvorfra Landbrugseksporpen til England foregaar, og det er af allerstørste Betydning, at denne Eksport kan foregaa under de bedste og mest betryggende Forhold. Det er min Overbevisning, at det vil være Tilfældet, naar den her projekterede Udvidelse og Ombygning antagelig om 2—3 Aar er fuldført.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse advare Landbruget mod de Planer, der Tid efter anden dukker op, om Eksporttruter fra forskellige jyske Havne. I en Tid, hvor Kampen om Verdensmarkedet er saa haard som vel aldrig før, gælder det om, at vi udnytter alle Chancer, og Esbjerg ligger jo saaledes, at der fra denne Havn og til det engelske Verdensmarked er den korteste Afstand, der overhovedet findes mellem danske Havne og England. Og Esbjerg Havn er driftssikker, den er en Havn, der er isfri, og den daglige Forbindelse med England kan vanskeligt overvurderes. Den er til saa stor Fordel for Landbrugseksporpen, at det gælder om at udnytte den fuldt ud.

Det kan der formentlig ikke være delte Meninger om. Der er ikke noget at sige til, at man forskellige Steder ønsker at skaffe sin By og sin Havn alle de Fordele, der overhovedet kan være Tale om, men efter min Mening er det her saa store Interesser, der